

Mia flyttade från Göteborg till Lerum

”Jag får en skön känsla: den här platsen tillhör mig”

Skådespelerskan Mia Höglund Melin stortrivs i sitt nya hus i Aspenäs. Utanför är det hållregn. ”Bra för växterna” säger trädgårdsfantasten.

Mia Höglund Melin är firad skådespelare på Stadsteatern i Göteborg, som förra säsongen uppmärksammades stort med ensamföreställningen Mitt namn är Rachel Corrie. Insikt träffade henne över en kopp kaffe i köket en regnig sensommardag för att prata hem, jobb, trädgård och livet.

Sedan maj förra året bor du och din familj i ett stenhus från sekelskiftet, med generös trädgård, i Aspenäs. Hur hamnade ni här?

- Det har varit en lång resa. Jag ville bo med trädgård. Vi hade förut ett torp på Öland, när vi lämnade det efter semestern kändes det som att sommaren tog slut allt för tidigt när vi kom hem till lägenheten utan balkong.

Varför valde ni just Lerum?

- Vi letade främst i Göteborg från början, budade flera gånger, men efter ett tag kände vi att vi fick väldigt lite för pengarna. För litet, för mycket insyn och inte drömhuset. För att vända på steken så åkte vi på en visning till ett av de gamla utställningshusen vid Villavägen i Lerum. ”Så här skulle jag villa bo” sa jag till min man Lasse. Det blev inte det huset, men vi fick båda upp ögonen för mysiga Aspenäs och började fokusera på Lerum.

Var det självklart att flytta ut från Göteborgs innerstad?

- För mig var det enkelt. Jag är uppvuxen i radhus i Västerås så jag har inga direkta känslor för vare sig Majorna, Guldheden,

Landvetter eller Lerum. För Lasse var det annorlunda som hade en tydligare identitet kopplad till Guldheden och Göteborg. Men sånt är livet, och vi ångrar definitivt inte vårt beslut förra våren. Jag ser Lerum som en del av Göteborg.

Det fungerar med pendlning, barnomsorg och skola?

- Det går bra. Vi på teatern har delad arbetsdag, repetitioner klockan 9 till 15 och föreställningar på kvällen. Jag tar pendeln på dagen och oftast bilen på kvällen. Min dotter Rita går i klass ett på Aspenässkolan och Doris har plats på Ylleförskolan.

Vad är det bästa med att bo i hus?

- Trädgården som blir så tillgänglig. Solen är nära och påtaglig och helt plötsligt har jag lärt mig väderstrecken.

Vad är det bästa med Lerum?

- Jag gillar ju småstaden. Här får man syn på varandra och får kliva ur anonymiteten. Vi gör ofta utflykter till biblioteket. Genast så förvånas man av bemötandet från bibliotekarierna. Ganska snart kunde de komma fram till mina döttrar och säga ”Du gillar de här böckerna va ... här är något annat som jag också tror att du skulle tycka om”. Det har jag under alla mina år i Göteborg aldrig upplevt.

Fler godbitar?

- Badstranden vid Aspenäs. Det räcker att gå ner dit så träffar vi folk vi känner. Jag får en skön känsla: den här platsen tillhör mig. Sedan får jag det bästa av det bästa när jag också kan promenera upp för Avenyn varje dag på väg till mitt arbete.

Ja, du är sedan förra sommaren fast anställd på Stadsteatern efter flera år som frilans. Känns det bra?

- Javisst, och väldigt lyxigt och privilegierat i min bransch. Jag är glad är att ha fått erbjudandet om fast anställning.

Just nu repeterar du Park Aveny, med bland annat Allan Svensson i en av huvudrollerna. Premiär 10 oktober. Den beskrivs som en igenkännande och tragikomisk pjäs i Woody Allensk stil. Lite skillnad mot dina senaste pjäser Mariella och Mitt namn är Rachel Corrie som skildrar utsatta människor med dokumentär känsla och språk. Är det viktigt att inte hamna i speciella fack eller roller?

- Jag ser det inte så. Alla pjäser är unika. Mitt namn är Rachel Corrie är politisk dokumentär teater om en av vår tids svåraste konflikter, den i Mellanöstern. Park Aveny handlar om medelklassmänniskor med vardagskonflikter. De kan i relation ses som I-landsproblem men för den enskilda individen kan det innebära

en livskris. Vi har alla olika drivkrafter och i svåra kriser har vi svårt med perspektivet. Det är roligt att vistas i de olika frågorna.

Du spelar den kvinnliga huvudpersonens syster som du bland annat bedrar med hennes man. Kul att spela bitch?

- För mig är hon ingen bitch. Mitt jobb är även att få publiken att förstå hur min rollperson känner, tänker och fungerar.

Varför ska vi se Park Aveny i höst på Stadsteatern?

- Det är en modern pjäs om nuet, nyskriven av en ung svensk dramatiker Lucas Svensson. Det finns en utpräglad missuppfattning att institutionsteatrarna enbart spelar äldre svåra och tunga verk av Tjechov, Shakespeare, Strindberg eller Brecht. Så är det inte. Vi på Stadsteatern vill spela intressant och underhållande teater.

Har du alltid känt att du vill jobba som skådespelare?

- Nej, även om vägen varit ganska rak från gymnasiet via Skara skolscen, Scenskolan och teateryrket. Jag kan tänka mig annat än skådespeleri. Livet skulle gärna kunna innehålla ett yrke till, där man ser världen från en annan sida med andra instrument. Det är bara sunt att byta miljö.

Du ska ta ett nytt kliv efter nyår?

- Ja, jag ska påbörja en Master i skådespeleri på Scenskolan där jag ska fördjupa mig i skådespeleri. Det pedagogiska arbetet intresserar mig. Jag vill ägna mig åt de långa tankarna, pröva mina idéer och försöka plocka isär vad vi egentligen gör inom teatern. Att försöka se teaterarbetet från ett metaperspektiv. Som fast anställd har jag den möjligheten och teaterns chef Anna Takanen är mycket uppmuntrande. Det ger även publiken möjlighet att bekanta sig med andra skådespelare på scen under tiden.

Du är även mycket intresserad av trädgårdsarbete?

- Jag läste en bra grej i Svenskan att trädgård aldrig kan bli konst för det finns inga kritiker. Då tycker jag att man ska besöka utställningen Göteborgs Lustgårdar. För mig är trädgårdsarbete en hobby och en process som jag dels kan utföra men även fundera på. Det handlar både om hobbyn i sig och drömmen om min hobby. Jag kan utöva den jämt, även under tråkiga genomgångar på teatern.

Är din man lika intresserad?

- Kanske inte, men Lasse är en bra grävare (skratt).

Fakta:

Namn: Mia Höglund Melin
Ålder: 35 år
Familj: Gift med Lasse, regissör och skådespelare, döttrarna Rita 7 år och Doris 4 år, katten Flingan.
Uppdragsgivare: Bl. a. Backateatern, Teater Bhopa och Stadsteatern. Även i TV, exempelvis serien Levande föda.
Fritiden: Trädgårdsarbete och familjeliv.
Mat: Allt.
Dricker till det: Allt.
Förebild: Alla kvinnor som vågar och som inspirerar genom att bryta ny mark.
Vill åka till: Hem. Jag reser bort för att längta hem.
Snackar alltid om men lyckas aldrig: Köpa en helt ny underklädesgarderob.